

HOUDRY
BIBLIOTHECA
CONCIONATOR

4

BX1757
H6
V.4
c.1

008675

EX LIBRIS
HEMETHERI VALVERDE TELLEZ
Episcopi Leonensis

1080021649

R. P. VINCENTII
H O U D R Y
E SOCIETATE JESU
B I B L I O T H E C A
C O N C I O N A T O R U M
M O R A L I S E V A N G E L I C A,

Ethices Christianæ præcipua continens argumenta; ordine Alphabetico
digesta, & Supplementis suo loco positis adaucta:

e Gallico sermone in Latinum translata.

EDITIO NOVISSIMA, cui nunc primum adjectus est TOMUS POSTREMUS
continens duas Tabulas, seu duplices Sermonum, Argumentorumque
Adumbrationes, quæ usum Operis universi faciliorem efficient.

TOMUS QUARTUS.
R—Z

VENETIIS, MDCCLXXXVI.

EX TYPOGRAPHIA BALLEONIANA.

Superiorum Permisu, ac Privilegiis.

Capilla Alfonsina
Biblioteca Universitaria

46227

I N D E X

V ERBUM DEI. <i>Conciones. Concionatores &c.</i>	368
<i>VESTES, Luxus, & immodestia vestium, indumentorum, ornatuum &c.</i>	396
V IGILANTIA <i>Christiana. In offiis suis obeundis cura &c.</i>	419
V OCATIO AD VITÆ STATUM. <i>Hujus electio faciendæ. Deus hac in re consulendus: ejus auxilium, & lumina imploranda.</i>	431

Z

Z ELUS SALUTIS PROXIMI. <i>Zelus falsus, & verus. Apostoli, Apostolicique viri. Cura, & desiderium salutis animarum.</i>	452

FRANCISCI METERIO
VALVEDUE Y TELLEZ

BIBLIO.

RECIDIVA
BIBLIOTHECA
CONCIONATORIA.

RECIDIVA:

Relapsus in crimen, Pericula, quibus obicit Peccatorem; inde emergendi difficultas, &c.

M O N I T U M.

Argumentum Recidivæ in ea crimina, ex quibus aliquando per penitentiam resurreximus jam de suggestibus vulgo trahari capis, & pauci sunt Concionatores, qui hac de re, quæ summi profecto momenti est, aliquam non habeant concionem. Non video tamen, Sanctos Patres crebro de hoc fuisse locutos, qui inter ea mala, quæ scelus hoc gignit, unice fere immorati sunt circa pravum habitum, qui ex repetitis sceleribus contrahitur, & difficultatem hunc abjiciendi, quoniam hæc reciproce sunt sibi met causa, & effectus. Quæ si quis una eademque concione complecti velit, consulere poterit ea, quæ de singulis hisce argumentis a nobis allata fuerunt. Argumentum hoc, si vite pertractetur, in peccatoris animo validam efficere potest impressionem, eumque cogere, ut respiciat; cavendum tamen ne quid plus æquo amplificetur. & ne absoluta vocetur impossibilitas ex hoc statu emergendi; quæ moralis tantum est, maxima videlicet difficultas. Similiter ut quis audeat asserere, peccata jam per penitentiam dimissa iterum reviviscere, quod omnino falsum est, atque divina misericordie contumeliosum, cujus dona penitentiam non admittunt, & contra unanimum Theologorum sententiam: sed quibuscumque repositis exaggerationibus frequens recidiva alios habet longe plures junctos exitus, aliosque periculosos effectus, propter quos est metuenda. His autem colligere conabimur quidquid eloquentiores Concionatores, Doctoresque insigniores dixerunt.

P A R A G R A P H U S P R I M U S.

Varia Concionum hujus Argumenti Structura.

Pro Concionis argumento ostendi potest: Salutem illius, qui in eadem gravia, & mortalia scelera sæpe labitur, moraliter esse impossibilem: 1. ex parte peccatoris relabentis: 2. ex parte Dei, cujus patientia delassatur, & qui peccatorem tandem derelinquit.

1. Salus quodammodo fit impossibilis ex parte peccatoris, qui 1. nulla re amplius afficitur, & quem nihil post plures lapsus ultra convertere potest. Et sane post primum scelus ascetici libri lectio, patheticus sermo vividam efficiebant in animo illius impressionem, atque in corde illius sinceram excitabant penitentiam: ad vivum conscientie stimulis urebatur, cumque nondum obrutus esset peccati pondere, omnes exerebat nilus, ut aliquando confurgeret. Dici potest tunc in violento statu fuisse, ubi requie frui, & diu in pace permanere non poterat. Ubi primum sese offerebat occasio ad Confessarii pedes provolutus gestiebat illud onus abjicere, quod ægre ferebat. Sed postquam iteratis lapsibus cum peccato inivit familiaritatem, ejusque habitum induit, monstrum hoc illum non terret amplius; cumque illius metum abjecerit, non perhorrescit ut olim ejus consuetudinem, in ea perseverat, neque sollicitus amplius est, ut ex eo emergat statu, qui eidem placere iam incipit. 2. Hinc fit, quod gratiæ validiores, potentioresque non habent amplius apud illum vim effectumque, & evadunt inutiles. Deus frustra illum sollicitat, ut ad se revertatur, vel minis, & terrorumque suppliciorum metu, vel spe veniæ: si velit adhuc ad ipsius confugere misericordiam, quæ adhuc præsto est, ut illum recipiat. Nequicquam illi revocat in mentem eam suavitatem, quæ olim in Dei servitute perfundebatur, eique, ut olim Samaritanæ dicit Joan. 4. *Si scires donum Dei.* Si eam gustasses dulcedinem, qua bona afficitur conscientia. Hanc ille gustavit, atque ostendit quodammodo illius partem fuisse, ubi ad scelus rediit. Hinc iudicii, inferni, miseræ æternitatis metus, omnesque terribiles veritates, quæ alios deterrere peccatores consueverunt, relabi solitum ne movent quidem; centies per ejus mentem prætervolant, at nunquam prohibuerunt quominus relaberetur. Quid igitur impotenter illum cohibere poterit, vel eum ad frugem revocare? Si ipsæ etiam temporales poenæ, adversa fortuna, funestissimi eventus; maxime terribilia Divinæ justitiæ exempla eum cogere nequeunt, ut victas det manus & se se colligat: inde sequitur citra extraordinarium manus Divinæ miraculum illum nunquam iri convertsum. 3. Propter habitum peccati, quem iteratis lapsibus peccator contrahit; hic enim habitus catena est, quæ peccato alligatur, & quam citius gravissimas difficultates infringere nequit; ita ut necessitas fiat. Cumque in dies semper convalescat, & in singula repetita flagitia difficultus perumpi valeat, habitum hunc abjicere moralis est impossibilitatis. Frustra cum Sansone peccator dicit: *Excusiam me*, infringam vincula mea: sicut ante feci. Sentit, recessisse Deum, nullas amplius habet vires, ac tandem misere perit. 4. Quia dæmon majorem semper in peccatore consequitur potestatem, prout hic sæpius recidit; hunc quodammodo obsidet, tanquam captivum tenet, eique veluti dominus imperat. Hoc Dei filius nobis fortis armati parabola docet, qui sua expulsus domo illuc cum aliis septem dæmonibus se ipso nequioribus redit, eoque reversus certum illi statuit contubernium: *Et ingressi habitant ibi*, Luc. 11. *Addeunt possessionem intell. d. corrupti habitant ibi*; voluntatis in scelere habitata: *habitant ibi*; cordis quod nullam amplius vim exerit, ut advertetur; imaginationis, ut illi non nisi nefaria tantum obiciant objecta; sensuum, ut per hos tendant insidias: *Et ingressi habitant ibi*. Ita dæmon in possessione sua se ipsum confirmat; cumque peccator nunquam convertatur, salus ejusdem fit impossibilis.

2. Neque minus impossibilis est ex parte Dei, qui recedit, & tanto magis a peccatore procul abit, quo magis peccator repetitis sceleribus suis a Deo discedit, & qui tandem illum tradit desiderii cordis sui: 1. quia cœli gratiæ semper & vi, & numero imminuuntur, & in singulos lapsus infirmantur: 2. quia postquam toties peccator contempserit Deum, illi dæmonis servitutum præferens, Deus quoque illum vicissim contemnit, ac tradit dæmoni, quem ille supremo prætulit domino: 3. cum peccator per repetita scelera ingratus